

מי שאמר פרק רביעי נזיר

(ב) 'גם' את נהג נהג כרצו
 גילה או שגלחו: קרוביו
 יתכן או שמחיו: קרוביו
 היה לו וכו' לכן המלה לא
 נהגן ולא שמחין קרובי
 עולה: (א) שם וכו' למע
 (ב) שם וכו' למע
 (ג) שם לא קא משיב מה
 (ד) וכו' מעת קומין:
 (ה) 'רש"י' ד"ה קמלחטו
 ממוחלטו על ד' על ד' עד
 שלחש: (א) דה' אתר ליה
 שחולל לנפשו דה' אימי
 וראיה שגלה אבאמרנן
 בשממנו: (1) ד"ה ושאר וכו'
 דממותן וכו' להניח כלי
 ודא:
 (ה) ד"ה:

גם' ילכו לים המלח. לא
נהגין ולא מועלין בהם:

[illegible]

ל ה מ"י פ"ח מהל' טירות
הלכה יב ופט"ו מהל'
פסולי המוקדשין הלכה כ:

אֶל לְהִקְרִיבָהּ יִסְמְכֶהָ: (ב) הָיָה:
 אֶל־עֲרִיסָה שְׂמִינִי:
 (ג) עֵדֵי עַל־דָּרֶךְ: בְּנִלֵּם מִן־
 הַמִּדְּבָרִים הַהֵם: (ד) אֶל־כֵּן־
 חָלִיסִים שֶׁנֶּחֱמָה מִן־עַל־שֵׁנָה
 אֶל־לִמְדֵינָה: (ה) גִּילְתָּ אֶת־
 קֶטֶן שֶׁהִיבֵר אֲבוֹי בְּחֹרֶם מִן־
 הָאֵלֶּה וְלֹא־לִיבֵר מִן־הַקֶּטֶן:
 (ו) הָאֵלֶּה הִיוּ לְרִשְׁוֹת מִחוּלָּה
 לְהִיטֵר מִדֶּר אֲעִיפִים: (ז) סְמוּמִין
 הָיוּ שֶׁפִּרְסְרוּ לִן אֲבוֹי עֲשׂוֹת
 לְחֹרֶם מִיִּדְּהוּ וְיִלְלֵה לְהַכֵּה מִן־
 שֶׁבֶן: (ח) וְאִכְדֵּי: (ט) יִלְכוּ:
 בְּתַמְחִמֵּינֵהוּ: (י) עַל־שֵׁנִים
 וְיִכְלֵם בִּן־עַל־אֵלֶּה וְשֶׁחֲשָׁנִים
 יִהְיֶה כְּשֶׁרֶם מִן־מִמְלֹחָן בִּן־
 שֵׁנִים עֲלֵם שֶׁחֲשָׁנִים מִן־קִמֵּי
 דָּלֵק מִן־אֲבוֹי דִּן־הַקֶּטֶן:

[illegible]

1. גדל"ל וס"ל. 2. גדל"ל כיון
- ד"יימא לשלמים. 3. ס"ל דלעיל
- מנה. 4. ס"ל בממני' דהכא.
5. ס"ל מופרשים.

לו קרבותיה לצורך גורו ו
 דא"כ נחא ליה כמ שררה
 נצמד קיים ליכי אלא מצי
 לה למפר. אלא מכבר אמר
 לו את צרכי קרבות קחי
 מדר: שפצמא מיעטה
 צפמא מנותיה וזהו: ו
 לו חתוב על כרעך כלך
 לו חשב אלא עמוד על
 רגלך כמ מותחיה כרעיה
 לו חננא פ"ק דחולין: האש
 לה דאמר' במתני' האש
 מיד את בנו בניז לחנו
 כ: צות אלו להלכה כמסמי
 כמפ' לקמן אלא גלח ו
 מיהו א קרובי אתר שמ
 האב טעל אלו את רגלי לו
 חתוב מנותיה מצי שררה

רַבָּא אָמַר אִפִּי תִּימָא רַבְנִי כִּי מַקְנִי לָהּ נָמִי
בְּמִלְתָּא דְּצָרִיכָא לָהּ בְּמִלְתָּא דְּלֹא צָרִיכָא
לָהּ לֹא מַקְנִי לָהּ: אִם שְׁלָה הִיתָּה בְּהִמְתָּה
חֲטָאת תָּמוּת וְעוֹלָה תִּקְרַב: הִיא מָנָא לָהּ
הָאִמְרַת ⁽⁶⁾ מָה שִּׁקְנָתָה אִשָּׁה קָנָה כַּעֲלָה אָמַר
רַב פַּפָּא שִׁקְמָצְתָה מַעֲיִסְתָּה אִיבְעִית אִימָא
דִּיאֲקָנִי לָהּ אַחֵר וְאָמַר לָהּ ע"מ שֶׁאֵין לְבַעֲלֶיךָ
רְשׁוּת בְּהֵן: הָעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה וְהַשְׁלָמִים
תִּקְרַב כּו': א"ל שְׁמוּאֵל לֹאבֹוֹה בֵּר אִיהִי
⁽⁷⁾ לֹא תִּתִּיב עַל כִּרְעִיד עַד דְּאִמְרַת לִי הִדָּא
מִלְתָּא וְאִלּוּ הֵן אֲרַבְּעָה אֵילִים שֶׁאֵין מַעֲוִינָן
לָחֵם שְׁלֹו וְשְׁלָה וְשִׁלְאַחַר הַמִּיתָה וְשִׁלְאַחַר
כִּפְרָה שְׁלָה בְּהֵן דְּאִמְרָן שְׁלֹו דִּתְנֵן ⁽⁸⁾ הָאִישׁ
מִדִּיר אֵת בְּנוּ בְּנוֹיר וְאֵין הָאִשָּׁה מִדְּרַת
אֵת בְּנָה בְּנוֹיר ⁽⁹⁾ גִּילָח אוֹ שְׁגִילְחוּהוּ קְרוּבִים
מִיתָה בְּנָה שְׁמִיחוּהוּ קְרוּבִים הִיוּ לוֹ מַעוֹת
סְתוּמִין יִפְלוּ לְגַדְבָּה מַעוֹת מְפֹרֶשֶׁין דְּמִי
חֲטָאת ⁽¹⁰⁾ יִלְכוּ לִים הַמֶּלֶךְ דְּמִי עוֹלָה יִבְיֹאוּ
עוֹלָה וּמוֹעֲלִין בְּהֵן דְּמִי שְׁלָמִים יִבְיֹאוּ שְׁלָמִים
וְנֹאכְלִין לִיוִם אֶחָד וְאֵין מַעֲוִינָן לָחֵם שִׁלְאַחַר
מִיתָה מִנְּזֵן ⁽¹¹⁾ דִּתְנִיָּא ⁽¹²⁾ הַמְּפָרִישׁ מַעוֹת
לְנוֹיֲרוֹתוֹ לֹא נִהְנִין וְלֹא מוֹעֲלִין בְּהֵן מִפְּנֵי
שֶׁהֵן רְאוּיִין לְהִבְיֹא בְּכוֹלֵן שְׁלָמִים דִּמַּת וְהִיוּ
לוֹ מַעוֹת סְתוּמִים יִפְלוּ לְגַדְבָּה מַעוֹת מְפֹרֶשֶׁין
דְּמִי חֲטָאת יוֹלֵד לִים הַמֶּלֶךְ לֹא נִהְנִין
וְלֹא מוֹעֲלִין דְּמִי עוֹלָה יִבְיֹאוּ עוֹלָה וּמוֹעֲלִין
בְּהֵן דְּמִי שְׁלָמִים יִבְיֹאוּ שְׁלָמִים וְנֹאכְלִין לִיוִם
אֶחָד וְאֵין מַעֲוִינָן לָחֵם שִׁלְאַחַר כִּפְרָה סְבָרָא
הוּא שִׁלְאַחַר הַמִּיתָה מֵאִי מַעַם דְּלֹא חוּיָא
לְכִפְרָה שִׁלְאַחַר כִּפְרָה נָמִי הָא לֹא חוּיָא
לְכִפְרָה וְתוֹ לִיכָא וְהָאִיכָא ⁽¹³⁾ וְשֹׁאֵר כֹּל
שְׁלָמֵי נוֹיֵר דִּשְׁשַׁחְטָן שִׁלָּא כְּמַצוֹתָן כְּשֵׁרִים
וְלֹא עוֹלִין לְבַעֲלִים לְשׁוּם חוֹבָה וְנֹאכְלִין
לִיוִם אֶחָד וְאֵין מַעֲוִינָן לֹא לָחֵם וְלֹא זְרוּעַ
כְּמַצוֹתָן קָא חֲשִׁיב שִׁלָּא כְּמַצוֹתָן לֹא קָא חֲשִׁיב:
⁽¹⁴⁾ הִיוּ לוֹ מַעוֹת סְתוּמִים יִפְלוּ לְגַדְבָּה:

[illegible]

שלמים לחם: דלח חזיה ל
והסכר בזה ואח"כ נמצא
פירש"י בזה בזה (דף מה):
בשרים שלמים נדבה: ונמצא
בזה שלמים נדבה: ונמצא
ועל עשרת מוספה וה"ה דבשר
מעות לנזירותו דמסכת מע
לאקומוי דלמחר לנזירות וכל
מזירות דלס לא קא אמאי
ועתה המכליל לנזירות דין
בהן. ואין יפלו לנדבה והול
י כולה כליל אלף דעידס
לנזירותו דלמחר לנזירות
ממילין והרי הם כמחילה
למחר אלף מעות לנזירותו דלמחר

ידעו בעדר: **היא מנה לה.**
 הן הן קיימא (לוי) מה שקמה
 בעלה: **שקמהה מעיסה.**
 הן לה ממונות על ידי שלש ותקן
 (י"ב) (מבטוחה עד) **ללא יפסות**
 נ' ממני קבין מיטין וכלה ו' ו'
 ממונותיה על ידי (ה) עד
 הן בהמה זו: **איבעיש אימא**
אחר. דאי קיימאנה מעיסה
 מי מה שקמהה אשה קנה
 א"ל שמואל **לאבדו בר איבי**
שלה (הא דלמחר). במשנתו
 נהם לחס: **גלת.** במדן ימי
 (א) או שגילוחו **קדושים.**
 מירוחו או שמחה (א) אע"פ
 גלת כהנה מירוח: **ואם היו**
 מירוח: **הוא מירוח.**

סְמוּמִין (ס) יִפְנוּ נִדְרֵי־
 אֵן עוֹלוֹת בְּכֵן הַמּוֹצֵא לֵדִין
 דְּמִי חֲטָאֹת לִקְדָּן בְּדִקְלָקֵן
 יֵאֵא בְּזוּר כֶּךְ: וְאִינְ טַעוּיִן
 אֵין בְּכֵן מוֹד וְאֵין אִנִּי יִכּוֹל
 עַל כִּפִּי הַמּוֹדֵר: (ס) הַפִּרְשָׁה
 וְיִירוֹסוּ. וְהִיוּ סְמוּמִין: לֹא
 מוֹעֲלִין בְּכֵן מַפְנֵי שְׁכָן רֵאוּן
 וְהוֹן שְׁלָמִים. דְּבִכָּל מַעֲהָ
 אֵין יִכּוֹל לִהְיוֹת שְׁלָמִים
 אֲמַרְיִן (מַעֲהָ 97 י): לִיכָא
 לִפְנֵי זְרִיקָה דְּמִי: מַעֲשֵׂו
 דְּמִי עוֹלָה יִיאוּ עוֹלָה.
 וְהוּא לִיה לִמְתִּינָא דְּלִמֵּי חֲטָאֹת
 לִיִּם הַמֶּלֶךְ: שְׁלָאֵר כִּפְרָה.
 אֵין בְּהַמֶּתוּ וְאִכְדָּה אוּ מַעֲוֹת
 וְהַפִּרְשָׁה אַחֲרִים תַּחֲמִינָן
 וְנִלְאָו חֲטָאֹת אוּ דְּמִי חֲטָאֹת
 לִיִּם הַמֶּלֶךְ וְהַעֲוֹלָה תִּקְרֵב
 וְנִלְמִים לְשַׁלְמִים וְנִכְלִים לְיוֹם
 שְׁטוּיִן לְחַס דְּכִדְרָא וְהוּא
 לִיכָא. אֲלֵן הִנֵּי אֲרַבְעָה
 אֲלֵא יִהְיוּ טַעוּיִן לְחַס: וְהֵא
 יִתְּנִי לִי (ס) בְּמַתְנִי דְּלִאֲמַר
 חֲסוֹת (מח): וְכַתּוּבָא דְּגוֹדִיר
 (ס) וְשֹׁאֵר כָּל שְׁלָמֵי גוֹדִיר. לְעִיל
 דְּמַתְּוֹת (י) לִהְיוֹת בֵּן שְׁמִי
 גִי. לֵאלּוּ הוּא אֲלֵן אֲרַבְעָה:

הוא ציון קרוביו לפיכך גלה
היה היא פ"ג דמעילה ודף
קקמ"א לשלמים^א מידי דהוה
פירש כלום אם יתירמו לו
עצות סתומים יפלו אנדרבה.
תגובה וכו':

הם נמי. בלוי סדר והפירש
לחס: ור"ל איבא והאיבא
ירינא שלא כמזנות דליל כחדי
ר שלמים נאלצו לשיי ימים
הואיל ואין המזר יתיר כהן
מעות סתומים. הכי גרסין
ס סתומים ונראה ללכך
אבל אחרוני דהם קשרא
צחק דינא ו' דלעיל^א אבל
ס סתומים יפלו: הגה"ה
ס מעורבין שאין כליל ואין
המיתה אלא לים המלח אולי
צבא משום כשהוא חי שייך
ל' דהא דלמך שייך אל לשנות
וטעם וצולטם סימון או לא

וַיִּבְרְאוּ שְׁלֹמֹם. אֲכָל אֶשֶׁת לֵיכָה דֹאשֶׁם חֲזִיר ט
 אֲדָר. חֲמוֹר שְׁמֵר זֶנֶר כִּדְמֵינִן בְּחִזְרוֹ מִן
 לְיוֹם בָּלָן זֶנֶר (מִתְּחִילָה יֵא). וַיִּשְׂאֵר לֵךְ שְׁמֵר זֶנֶר
 וַיִּבְחִילוּ בִן שְׁמֵס. בִּן שְׁמֵס וַיִּבְחִילוּ בִן שְׁמֵס. גִּלְחָתוֹ
 שְׁמֵס כִּמְעֻתוֹ שְׁמֵס לֶמֶן. וַיִּזְכֹּר לִישָׁה בִן שְׁמֵס דְּשְׁמֵס
 וַיִּנְאֻכְלִין לְיוֹם אֲדָר. וַיֹּסֵף וַיִּלְלֵה כֲחֹמֶר שְׁמֵס זֶנֶר
 לֹא לֵיכָה לֵאמֹר דְּרֹעַ. וַיִּשְׂאֵר

וַיִּבְרְאוּ שְׁלֹמֹם. אֲכָל אֶשֶׁת לֵיכָה דֹאשֶׁם חֲזִיר ט
 אֲדָר. חֲמוֹר שְׁמֵר זֶנֶב כְּרִמְמִינ' כְּזִירוֹ מִן
 לְיוֹם כָּאֵן זֶנֶב (מִתְּחִילָה י). וַיִּשְׂאֵר לֵב שְׁמֵר זִנִּי
 וַיִּבְרְאוּ בִן שְׁמֵר, בִּן שְׁמֵר וַיִּבְרְאוּ בִן שְׁמֵר.
 שְׁמֵר כְּמִתְּנוֹן שְׁמֵר לֵשֶׁן, לְיוֹדֵךְ לֵשֶׁן בִּן שְׁמֵר
 וַיִּבְרְאוּ לְיוֹם אֲדָר. לֵוִי וְלֵוִיָּה כְּמוֹר שְׁמֵר
 לֵא לֵוִיָּה לֵא לְדָוִד. וַיִּבְרְאוּ

מי שאמר פרק רביעי נזיר

בה.

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֵב מִי פֶגַע וּפֶדֶד
מִהֵל תַּמּוּרָה הֵלֵא:
לֵב גִּמִּי שֶׁסֶּפַּג הֵלֵא
וּפֶדֶד הֵלֵעַ:

תורה אור השלם

[illegible]

פי' הרא"ש

והלא דמי חטאת מעורבין
זכור ואין יפלו לנפרד
וכי' דרות מצי בפרשני
חטאים ושלמים מעורבין
הכל ואין דמי חטאת
שלמים עולות: אמטו להם
חטאים אין מפורשים לא
חטא קבלי הלכה לפרש
מסנין. מפורשים לא חצי
אמרת כבר פסקה חננ
היה. שיעצאל דמי חטאת
ותמורת חטאת למיה
היה. ה"ה מלו בעליה
ותחברו בעליה' ה"ה
לפרש מסני' וכו' וכלהו
אלא דנחא ליה לאחוי
דנח דבי ר' שיעצאל
היה ליה קריא. הכין
הדרשאה מתה ג' וכו'
כיון דפי' לדמי חטאת ולכו
לפי' המלח: ר' קר
אשר יליך. ב' בחמור. פ'
ואלו קדשים היק קדש
אולי התמורות. ג'ל
מרכיב והיה הוא
ותמורתו יהיה קדש:
היה לו. א' חולדו. ג'ל
שמוש קדושים בחייתין
המכות מדר דאישו עולות
ושלמים (ויפרהו) כבר
תפרש כל דינא. ח' חס
לכית המהרה רמנע עולם
מיון שושביל שילש
כדן שמוש חילת חטאת
ובתמורת חטאת לדמיה
אולי. א' חולדו לומר ועשית
עולותיו הבשר והדם.
וכפייה קדא' נמי כתיב
ודם הבקר ישיר (ובפרשן)
תאכל דמיהן שלמים:
חנה שאה נחג בעוליה
נהוג בתמורתה וכדון
שאה נהוג בשלמים
נהוג בולדן ותמורתו יכל
אין לך חטאת ותמורת
אשם כן. אל חזיר ואשם
דנקט באשם א' נקט
בתמורת נמי א' חלמוד
לומר ר' למעוטי לך
חטאת ותמורת אשם ר"ע
אשם אינו נקט מיעו
לאשם: וסאחי והבי רבי לך
חטאת וגמירי דמי
חטאת עולות הלכה לפרש
מסנין אבל עולות שלמים
הובגלי להלכתא חטאת
אשם א' חזיר אל אשם
ולד חטאת בכל מקום וכו'
אלה חכמי תשעא וכו'
אלה חכמי עשרא וכו'

אֲרֵצָה אֲשֶׁהָ מְכוּלָן חֲטָאֹת אוֹ מְכוּלָן שְׁלֵמִים לְדִמְיוֹתָי מִשְׁמַע שִׁפְרִי לְמִתְנָה נִזְרִיתוֹ אֲבָל הִיא כְּדַם וְהִיא לוֹ מֵעוֹת סוֹמְנוֹת דִּיפְלוֹ לְנִדְבָה לְדִיּוֹרֵי צִהֲרִים מֵעוֹת וְאִמֵּר הִלְלוּ לְקִרְבָּנוֹת נִזְרִיתִי לֹא יוֹכֵל לְהִצִּיָּא בְּזוֹלָן קִרְבָּן אֶחָד דֵּהָ קִרְבָּנוֹת קֹאֵמֵר הִילָכְךָ יֵשׁ בְּמֵעוֹת הִלְלוּ

נדרה והלא דמי חטאת מעורבין
בהן וצוה מחייבם לשון מחני' דמעילה
(דף י"א.) המפריש [מענות] לנזירות
אין מועלין בהן מפני שראויין לנא
בכולן שלמים [ומיירי מחני'] ב' וצוה
הכי כתי מם והיו לו מעות מפורשין
והא סתומין איירינן והכי איצטני
ליה למימר מם יפלו לנדרה אלא הכא
[קא מיירין] דאמר דוקא לנזירות
דלא יכול להציא בכולן אחד
מקרבנותיו דמשמע ב' אכל קרבנותיו
קאמר³ ולכן קתינן בפרש' מם והיו
לו מעות סתומין ואפילו גמי אמר
אלו לקרבנות נזירות כוון יפלו לנדרה
וכן מוכח מההוא (דלרש) [ולקמן]
(דף כ"ו:) אלו לחטאתי והשאר לשאר
נזירותי ומת דמי חטאת ליכא ליה
המלך והשאר ציבא בחלו עולה
ובחלו שלמים ומשמע משום דאמר
השאר לשאר נזירות דחשבינן ליה
כאומר לקרבנות נזירות אכל אמר
והשאר לנזירותי ולא לשאר מכולן⁴
יעשה מהם עולה או שלמים מכולן

ווא דגמירין בה מיתה
החטאת בכל מקום
וולדי
מעורבין צהן ואלדעס⁵ לקמן מוכחא כשדמי חטאת דוקא מעורב
צהן [אז] (נדר) ו' נתקבלה הלכה שפילו לנדבה אבל אם דמי עולה
ושלמים לצד מעורבין יחד לא נאמר צהן שפילו לנדבה אלא יצא
חזין עולה וחזין שלמים: ר"ב שמעון בן אקיבא אומר אלא נדרהים
ואלא נדבותם התורה אמרה מותר נדר יהיה אברה. וכל קרבנות
ניזר צדור הם חזין עיי' שער ה' צדור ואפילו החטאת וקצרה
הוא לאוקומי צמותא כי האי דבשאר מותר לא משכחת לה דאם
הפריש [מעות] לעולה ונמותרו שהולו בזהמנות יכול להקריב מהם
עולה וכן שלמים כמו שפריש מתחילה וקצרה ושלמים צמותא
טעם כי האי חטאת עולה ושלמים מעורבין יחד:

בשלמא ד' יוחנן דאמר הלכה היא בנויר אמטו להבי סתומין אין מפורשין לא. שכן נשנית הלכה למשה מסיני מלא דבר הקמץ ואמאי תני בממניחין מפורשין לא:

רבי ישמעאל דולד חטאת מתה ולא לגדלה וה"נ ינחא בזמות
 ת בין ודל חטאת בין תמורת חטאת כ"ה הכא דמפריש מפורשין
 עות לגדורו ומת והיו לו מעות מפורשין כל אלה שאינן חטאת עומן
 אלא ינחא ליה לאתויי תנא דבי רבי ישמעאל [דמתנא] חטאת מתה
 עולה חיקרב עולה: ר"ק קדשין אשר יהיו ד"ר. בתמורה בריש
 הוולדות דלעולה שולמים ונפיהו ופיהו לא אנטרין שכי כרי מפורש
 בירושלמי: יכול יעלם לבית הבחירה וימנע מהם מיס ומזון כדי
 דלזלו למיתה: ת"ל ועשית עזובתך הבשר והדם. סופא דהאי
 אי קרא רק קדשין לומר לן כדרך שאתה עושה עולה לומר
 דקרא איירי בשלמים דמבי והבשר תאכל והגז בולדע ונקט
 וולד: **יבול** אף ודל חטאת ותמורת אשם וכו'. גבי חטאת נקט
 יכול אף בולד חטאת תנאוג בן דין חטאת ותמורת אשם דין
 וולד חטאת ותמורת אשם דלשון ורקין מיעושין: **רבא** אומר [אינו
 מזו אמר מר: **ואמאי** הא נבי ודל חטאת הוא דנמדיר מיתה.
 ורת חטאת ותמורת שמתו בעליה ושנתכפרו בעליה בזהר ושעברה
 זו קרא היה אמינא ודל חטאת בב"מ. שילע בגבולין שיממוז אכל
 ותמורת אשם בן ת"פ רק הא למה לי קרא [דלא] יקריבו כו':
 תנאוג בתמורת אשם [דין חטאת עולה ופריך הא נמי הילכתא]
 בלשם עולה פריך הכי דמשמע ודאי ולא קרא ה"א ו' דדין תמורת
 אשם לא קרינא אשם אלא עולה ומשני דודאי לחטאת נמי נריך
 קקרא תמורת עולה וולד [שלמים] יקרב כל אחד במינו⁹ האי לשם
 [הוא] ולד חטאת ותמורת אשם לא תשא ותקריב לשם חטאת
 אשם מהילכתא קריב לשם עולה לפירוש דבינו מס דבסמוך לאו¹¹
 יב חטאת ואשם ואי מקריב ליה לא מייחייב קא משמע קא

עולותיך ה"א דהלכה היא בחטאת למות בכל מקום ומתשא ובאת הוה דרשי' דשאר ולדי ק

א"ר יוחנן הלכה היא בגויר. כך דהואיל וסמומין הן א"ש שמעורבין
הן יפלו לנדבה: מותר נדר יהא לנדבה. והבא נמי כיון דהני
מעות לא צריכי שכבר מת (א) והו לכו מותר ויפלו לנדבה ואין חוששין
לדמי חטאת שבהן: אמתו להכי סמומין. תנן דיפלו לנדבה דאין

והלא דמי חטאת מן
הלכה היא בנייר ר'^א
ולכל נדבותם התורה
לנדבה בשלמא לר' י'
בנייר אמטו להכי סר
אלא לר"ל לכל נד
מאי איריא סתומין א
מפורשין לא מצינא א
דבי ר' ישמעאל ² דק
ונדרין בולדי קדשי
מדבר מה תקנת ² ת'
אשר יבחר ה' יכול
וימנע מהם מים ומוז
³ ועשית עולותיך הב
⁴ כדרך שאתה נוהג ב
כדרך שאתה נוהג ב
יכול אף ולד חטאת
רק דברי ר' ישמעאל
הרי הוא אומר יאשם
יכול יעלם לבית הב
ומוזן בשביל שימותו
אמאי הא ולד חטאת
אי לאו קרא ה"א ו

דכתיב וכן נמי בנאשם ליכא ולד דלוינו בא אללא זכר: "ס"ל ר"ק.
 שאין הכתוב מדבר אללא בתמורת עולה (ו) ולדות שלמים ולא בולד
 וטעמא דתמורת אשם ודס זמחין ישפך דכתיב בקרב היינו שלמים:
 "ד"ע אומר אינו לריץ. למעט אשם שהרי הוא אומר אשם הוא
 ויבאנו (ז) ולקח ממנו מפרס מאי קאמר: קסני יכול יעלה. כמו אמר
 במדבר יכול יעלה "ח"ל ועשית עולותיך הבשר והדם טעמא דכתיב
 דרחמנא ועשית עולותיך משום הכי לא יומתו ולדי שלמים ותמורת
 עולה הא אי לא כתב קרא חלי למיתה: אמאי הא גבי ולדות טעמא
 והוא דנמרי (ו) מיסא. כלכד במס' תמורה (דף כא:) ולא
 ועגבי שאר ולדות קדשים ותמורותיהם: אי לאו קרא. ועשית
 עולותיך ההא אמיתא ולדי טעמא מתים בכל מקום שפך:
 אבל

אלא לרבי שמעון בן לקיש אפילו מפורשין דנימא חקר
מפורשין 5א מצית אמרת. דיפלו לנדבה דכזר פסקה חנא ד
שלה דלמינוד חזיל ולא לנדבה דהכל גברא חומר חט

[illegible]

Journal of Management Inquiry 16(4)

(א) תמורה י: [ע"ש בכורות
יד: ע"ש], (ב) ש"ך לע"ב,

נוסחת הריב"ן

(א) דהוו: (ב) תנן: (ג) יקרינ
אותו לרצוני לפני ה':
(ד) תמורת העולה הנשר
והדס וגו' והדר ודס ולמי
שלמים ונחמך ישפך טו':
(ה) קד נהוג: (ו) קד נהוג:
(ז) נהויתו יהא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יכול יעלם וכו' ועצת עולותיך תמורת עולה הנשר והדס וכו' כדרך שאמא מוהב בשלמים: (ב) ד"ה ח"ל רק וכו' עולה וולדות שלמים: (ג) ד"ה אחאי וכו' דגמרי בה מיתה בלנד:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. צ"ל דלמיתות. 2. צ"ל
דלף משמע. 3. מיצב קאמר
נמחק. 4. מיצב מכולן
נמחק. 5. נד"צ"ל ומדברא.
6. צ"ל ויבן כ. 7. מיצב
שמים נמחק. 8. צ"ל נמיר.
9. צ"ל כמלחמה. 10. צ"ל
והסם, הא כו. 11. צ"ל
דלף.

מוסף רע"י

בולדי
ובתמורתם
מדבר. לחלף לאשמועין
שיקדנו למונח, דלי לעיקר
הקדש אלא למה יז למכת
שיעול לירושלים, הא
שמעין קדשי טוהב השמר
לך פן תעלה עולותיך וגו'
(מכבדות יד). וימנע מהם
מים ומוזון. דכא איקסי
ליה טשא ונאם (תמורת יד).
ת"ל רעשית ערלותיך.
וכא קדא טשא ללך קדשך
(שם).

(א) תוספ' פ"א דמעילה
[ע"ש], (ב) ג"א נמי, (ג) ס"א
וינהו,

נוסחת הריב"ן

(א) אם מחזירי תשאל ותעלה
 כן כגון שזרע שבידו תשאל
 בהמה עולה בהמה אם ראה
 (הסוקר) עיניו והוא הולך
 תשאל יצא ה"ד"ר (ג) ככ"י
 מחזיר כלן ה"ד"ר אם שחזר
 לקמן אחר מיעוט יכלו לומר
 המלך: (ג) עולה נדבה:
 (ד) ויעלה ככ"י על עמשה
 (ה) (שאל) לימא ככ"י:
 (ו) מחזירי: (ז) והיו:
 (ח) ה"ד סומקין דלמך יפלו
 נדבה כגון שפחפחין ביחד
 שם ח"ד לא תימא: (ט) אלא
 דלמך:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שהפרישו
וכו' ולהניח בהן חטאת:
(ב) ד"ה ולאפוקי וכו'
נדורה צפני עצמו
כמפורש דמי והיינו
לאפוקי מהאי חטא:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הא דאמרת
וכו' שהרי יכול להביא
בבול עולה. צריך למחוק
התינוט שהרי יכול להביא
צבולן עולה דהמה ט"ס:
תוס' ד"ה אמר רבא וכו'.
ממותר חטאת ילקח זהם
זהמה והנשר לשם כ"ל:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. צ"ל ויש לומר דדמי לנוזיר
2. בס"א ולא.
3. צ"ל ואמר בשעה
4. צ"ל ומה שיש
5. בהם קדוש בקדושת עולה ית
6. בס"א בלא הלכה. וצ"ל

השפירשו מעוט לקיניהן. וא"כ העשירו (ה) כגון מאורע אם חייבי מטמא ועולה הן אם רצה להוסיף עליהן ולהביא (ה) מהן מטמא בהמה יצא: מה והיו לו מעוט סמומין יפלו לנדרה. ואין חוששין לדמי מטמא שבהן (ז): הנה נזיר וחייבי קינין דדמי ליה. דנזיר

שֶׁהִפְרִישׁוּ מַעוֹת לְקוֹנֵי
חֲטָאֵת בְּהֵמָּה יִבֵּא
וְהָיוּ לוֹ מַעוֹת סְתוּמִּים
וְחִיבֵי קִינֵן דְּרָמוֹ לֵיהּ
כִּי שְׁהִיד מַחְוִיב הָיָה
עוֹלָה וְהִפְרִישׁ מַעוֹת
רָצָה לְהִבְיֵא בְּהֵן חֶסֶד
עוֹלָת בְּהֵמָּה לֹא יִבֵּי
סְתוּמִּים וְיִכּוּ לִים הַמֵּן
דְּאִמְרַת מְפֹרֶשֶׁן לֹא
לְחֲטָאֵתִי וְאִלּוּ לְעוֹלָה
אִפִּי אִמְרֵי אֱלֹהִים
מְפֹרֶשֶׁן הֵן וְאִיכָּא
לֹא תִּימָא עַד דְּאִמְרֵי
וְלִשְׁלֹמִי אֵלֶּא אִפִּילָא
הָרִי הֵן כְּמִפְּרֹשֵׁן אֵל
מַעוֹת סְתוּמִּין יִפְלֹ
דְּמִי חֲטָאֵת מְבִינִיהָ

אִינֶה מַחְוִיצַת חֲטָאֹת בְּהִמָּה רִאֲחָה לְהִצִּיָּא עוֹלָת בְּהִמָּה לֹא תִצְיָא
 שֶׁהֵיכָל לֹא נִדְרָה אֲלֵא עוֹלַת הָעוֹף מִתְּכֹלֶמֶר מִמֶּה וְהָיוּ לֵה מִעוֹת קַמּוּמִים
 יִלְכוּ לִים הַמִּלְחָה מִשּׁוּם דְּלִיכָא לְמִימָר (א) שֶׁמָּא לֹא־שִׁחַת בְּלִבָּד
 הַפְּרִישָׁתָן שֶׁהִי לֹא הוֹקֵעָנוּ כּוֹלֵן צִידָד לַחֲטָאֹת הָעוֹף וְלַעוֹלָת הָעוֹף
 דְּעַל חֲטָאֹת הָעוֹף הִיָּה (ב) הַחֲוִיצָה בְּפִי עֲזָמוּ וְעַל עוֹלַת הָעוֹף הִיָּמָה
 נִדְוָרָה בְּפִי עֲזָמוּ (ג) דְּכַמְפּוֹרֶשׁ דְּמִי (ד) וְהֵאֵל לֹא־פִקְיָי מִהֵאֵל תִּנָּא דְּלִאֲמַר
 יִלְכוּ לִים הַמִּלְחָה אֲזַל גְּבִי שֶׁאֵר חֲיִיבֵי קִינִי דְּחִיִּיבִים לְהִצִּיָּא חֲטָאֹת
 הָעוֹף וְעוֹלַת הָעוֹף וְהוֹלִיל וְהוֹקֵעָנוּ צִידָד דְּעַל שְׁנֵים נִתְחַוִּיצָה בְּכַח
 אֲחַת הֵילֶכְן כִּי מִתָּה וְהָיוּ לֵה מִעוֹת קַמּוּמִין יִפְלוּ לְנִדְבָה דְּרִישׁוּן
 קַמּוּמִין מַעֲלִיא: **אָמַר רַב אֲשִׁי הֵא דְּלִאֲמַר'.** גְּבִי מִעוֹת שֶׁאֵס הָיוּ
 מִפּוֹרֶשֶׁן דְּדִמִּי חֲטָאֹת יִלְכוּ לִים הַמִּלְחָה וְדִמִּי עוֹלָה יִקְרְבוּ עוֹלָה כּו'
 (א) לֹא תִימָא דְּלֵאל הוּא מִפּוֹרֶשֶׁן (ב) וְאִי לֹא־דְּלִאֲמַר אֲלוּ לַחֲטָאֹתִי אֲלֵא
 אֲפִילוּ [אֲמַר] אֲלוּ לְחֻבּוֹתִי הִרִי אֲלוּ מִפּוֹרֶשֶׁן וְדִמִּי חֲטָאֹת יִלְכוּ לִים
 הַמִּלְחָה וְדִמִּי עוֹלָה יִקְרְבוּ עוֹלָה וְכו' וְהִיכִי דְּמִי קַמּוּמִים
 דְּלִאֲמַר יִפְלוּ לְנִדְבָה כְּגוֹן שֶׁהַפְּרִישָׁן צִידָד קָתֵם וְלֹא הוֹצִיא בְּשַׁפְּתָיו
 כְּלוֹם: **אֵס נִפְלֵה דְּמִי חֲטָאֹת מְצִינִיָּהן.** אֵס נִגְזָד אִו נִפְרַד כְּשִׁיעוֹר
 דְּמִי חֲטָאֹת מְצִינִיָּהן: **הִרִי בֵן כְּמַפּוֹרֶשֶׁן.** וְהַשֶּׁאֵר לֹא יִפְלוּ לְנִדְבָה
 אֲזַל מְצִיָּא בְּדִמִּי חֲזִיין עוֹלָה וּבְדִמִּי חֲזִיין שְׁלֵמִים בְּכָל לֵחַם:

תניא

וּלְשִׁלְמִי וְלַעֲוֹלָתִי וְלֹא הִפְרִידִם כֻּלָּם מִפְּרוּשֵׁי הָאֵין פִּי מִפְּרוּשִׁים בְּתַנּוּת
יִפְלוּ לְנִדְבָה אֲלֵא אֲדַרְבָּה כּוֹנֵן יִכּוּ לִים הַמֶּלֶךְ וְלֹא הִיָּינוּ דִין דְּמִפְּרוּ
דְּמִים הֵלְלוּ לַחֲטָאֹת הֵלְלוּ לְשִׁלְמִים כֵּל אֶחָד קֶרֶב דְּרִיט וְדִמִּי חֲטָאֹת ל
אֲחֵלּוּ לְחוּבֵי: הַגִּידָה יֵשׁ לַתַּת טַעַם בְּדַבָּר כְּשֶׁאֲמַר לְקִרְבָּנוֹת נִזְוִרֵי
לְדַמְנוּ כְּשֶׁהֲחִטָּאֵם צָהָל לְחוּבֵי כֵּךְ עוֹלָה לְחוּבֵי וְלֹא לְנִדְבָה: הַגִּידָה
הַמֶּלֶךְ לְחוּבֵי שֶׁמֶשֶׁם לֵכֵל חוּבֵי בֵּין לְחִטָּאֹת בֵּין לְעוֹלָה וְסוֹמְכִי
וְיִמּוֹמִי מִשֶּׁמֶם נִמִּי לְכָל קִרְבָּנוֹת קֶאֱמַר וְלֹא הִיָּה יִכּוּל לְהִצִּיָּא בְּכּוֹנֵן
לְדַמְקָתָם נִזְוִרֵי שֶׁמֶם וְאֵם מֵת הִלְכָה נִתְקַבְּלָה בְּנִזְוִר יִפְלְנָה
לִים הַמֶּלֶךְ וְאִפִּי נִזְוִר וְאִכּ מִזֵּי הֵאֵל דְּקֶאֱמַר לְעִיל וְלֹאפִי
מִמִּיָּעוּ דִּילְכוּ לִים הַמֶּלֶךְ וְהֵלֵא * גַּם בְּנִזְוִרֵי נִמִּי כִי אֲמַר לֵה
לִפִּי * רַשִּׁי מִזֵּי מִפְּקָא וְיֵל דְּסִיפָא דְּבִירִיתָא לְעִיל * מִפְּקָא דְּקֶרֶב
לִים לְקִרְבָּנוֹתֵי יִכּוּ לֵי הַמֶּלֶךְ דִּלִּי אֲרִישָׁא דְּוֹקָא קִיא הִיכָל דִּי
מִמּוֹת סוֹמְכִי וְהֵא דְּבִירָשָׁא נִמִּי סוֹמְכִי קִיָּיִם אֲלֵא וְדִלִּי אֲמִי
לְמִיָּר דְּאִפִּילוּ כִי אֲמַר לְקִרְבָּנוֹתֵי דִּילְכוּ לִים הַמֶּלֶךְ וְכִהִי
סוֹמְכִי יִפְלֵי * אֲדַרְבָּה אֵם נִפְלָה רַבִּי חֲשָׁא מְבִיָּעִיהָ [וְהֵא] כְּמוֹ שֶׁ
וְלִשְׁלֵמִים וְמֵת הִרִי שֶׁאֵר הַמִּעוֹת כְּמִפְּרוּשֵׁי וְאִף שֶׁהֵן סוֹמְכִים צָהָל
וְהִלְכָה לֹא נִשְׁתִּי אֲלֵא קִשְׁדִּי חֲטָאֹת מְעוֹרְבִין בֵּין וְאִתְּ הַמִּינָה
[חֲרָ] * שֶׁן לֹא דְרִישׁ קֶרֶב דְּמוֹת נָדָר לְנִדְבָה אֲפִילוּ אֵין דְּמִי חֲטָאֹת
נִזְוִר בְּנִדָּר הֵא צָהָל וְיֵיל דְּסִבָּתָא הוּא לְהַעֲמִיד קֶרֶב כְּשֶׁמִּי
לְנִדְבָה דְּרִישׁ בִּי * וְלֵךְ חֲטָאֹת (מְהוּרָה דף קכ. ז:) וְצוּחִים בְּפִי
לְכָהֵן * אֲשֶׁם הוּא לֵה' לְהִצִּיָּא כֵּל דְּכֵר הַבָּא מִמּוֹת אֲשֶׁם * מִמִּי
שֶׁמִּיָּעוּ צַעֲלָמָא דְּמוֹת חֲטָאֹת בִּזְיוֹן לְנִדְבָה סְבָרָא לְהַעֲמִיד

לל על בהמה זו וי"ע כו'. 5. צ"ל דכל. 6. צ"ל אלו לחטאמי ואלו לעולמי וכו' כגון שהפריש כו'.
א הילכת דנחנקבלת. ועיי' ב"ר. 8. צ"ל כיון. 9. נדל"ז דהלל. 10. תיבת לעיל נחנקבלת. 11. צ"ל
אפשר. 12.

מת והיו לו מעות סתומין יפלו לגרבה. אע"פ שדמי מטאט
מסורבין נסן: **תני** נזיר ובל דדמי ליה. י"מ דהלכה כן
נשנית נזיר וכל דדמי ליה. וא"ת כנחלי דמי לנזיר שמביאין על
דבר אחד שני קרבנות כמו נזיר על זרעו ויולדת ומזרע שביצים
על זרעו. **תנא** דה"ל דא"ל רבנן:

הם רצה להביא בן
לבת בהמה יביא מת
יפלו לנדרבה תנא נזיר
לאפוקי מהא ⁶דחניא
אאת ואמר הרי עלי
אמר הרי אלו לחובתי
את בהמה לא יביא
מת והיו לו מעות
אמר רב אשי הא
יא תימא דאמר אלו
ואלו לשלמי אלא
תי ולעולתי ולשלמי
אמרי אמר רב אשי
אלו לחטאתי ולעולתי
אמר אלו לחובתי
ורבא הא דאמרן
לנדרבה אם נפלה
הרי הן כמפורשין
תניא

מעוֹת לְמִזְרֵיתוֹ אָמַר מִפְּנֵי שְׂרָאִיִּין לְהֵבִיא בְּכוּלָן שְׁלָמִים וְשֹׁמֵא יִי־ל־
כִּי אָמַר בְּלָשׁוֹן זֶה לְחֻצוֹתַי מִשְׁמַע לְכָל מָה שֶׁהוּא חֵיב הַיֹּלֶכֶךְ הַפְּרָשָׁה
הַיְהִיָּה לְשִׁנְיָהּ וְלֹא יוּכַל לְהֵבִיא בְּכוּלָן אֶחָד מֵהֶם אֲבָל לְמִזְרֵיתוֹ אִם
לִנְרַעְמוֹ מִשְׁמַע שְׂפִיר לְמַקְלַת מִזְרֵיתוֹ אִם לְמַקְלַת נְרַעְמוֹ וְעוֹד יִשׁ
לְחַלֵּק הֵיכָא דְּהַפְּרִישׁ לְמִזְרֵיתוֹ אִם לְנְרַעְמוֹ [ב] וְכֹל קִרְבָּנוֹת נִזִּיר וְיוֹלֵדַת
וְנִרְעַת בְּנֵי חֵד בְּקֻמָּה א^א (וְיוֹאֵה) לֵכֶךְ יוּכַל לְהֵבִיא מִתְחִילָה מְכַל דְּמִי
הֵקֵן פְּרִידָה אַחַת אִם חֻטָּאת אוֹ עוֹלָה הַיֹּלֶכֶךְ כְּשֶׁהַעֲשִׂיר מִכּוּלָן
אִם חֻטָּאת אוֹ עוֹלָה אֲבָל כֹּהֵא דְּמַחֲסִיב חֻטָּאת מִחֻלָּל שֶׁזָּכָר וְעוֹלָה
נְדוּרָה לֹא בְנֵי חֵד בְּקֻמָּה אִינוּן וְשׁוֹמְפְּרִישׁ מַעוֹת יִי־לְשֵׁם אִין
יִכּוּל לְהֵבִיא מִכּוּלָן אַחַת מֵהֶן: **ב**ת וְהִיוּ זֵו מַעוֹת שְׁתּוּמִים יִי־כּוּ אִים
הַבִּצָּה וּב^ב לְדִין דְּלֹא מֵיִתִּי חֻטָּאת וְעוֹלָה אֶחָד מִילְתָּא לֹא גַמְרִי
זֶה הֵילִכְתָּא דִּיפְלו לְנִדְבָה אֵלֹא כְּשֶׁהַחֻטָּאת וְהָעוֹלָה בְּאִין שְׁבָצִיל דְּבִר
אִם אֲבָל הֵיכָא שֶׁהַחֻטָּאת זָכָה עַל הַחֻלָּב וְהָעוֹלָה נְדוּרָה לֹא גַמְרִי זֶה
דִּיפְלו לְנִדְבָה: וְלֹאִפּוּקִי מֵהֵיא תֵנָּה. כִּי דְלֹא דְמִי נִזִּיר לְמַלְמֵה דֵּהֵיא
תֵנָּה וְלֹא פְלִיג ר' יוֹחָנָן אֲהֵיא תֵנָּה וְלֹא הֵיא תֵנָּה אֲר' יוֹחָנָן:
הא דְּאִמְרַת שְׁמוּרָשִׁים אִי־ל־ שְׁשִׁינוּ כְּשֶׁנִּשְׁנוּת דְּמִי חֻטָּאת לִכּוּ
לִים הַמְלָח אוֹ אִי־ וְלֹא אֲהֵיא. כִּי כוּלָן לְנִדְבָה לֹא תִימָא דְּקֻמָּה
אֵלֹא לְחֻטָּאִי־כּוּן שְׁהַפְּרִישׁ ג' בְּזוּרִין כֹּל אֶחָד בְּפִנֵּי עַלְמָא אֲבָל בְּזוּר
אֶחָד נִדְבָה אֵלֹא אִפִּי שֶׁהַפְּרִישׁ בְּזוּר אֶחָד וְאִמְרַת אֵלֹא יֵהֵא לְחֻטָּאִי

וְלֹא יֵשְׁנִים בָּהֶן הֵהֱלֹכָה דְּנִימָא כִּיּוֹן דְּדִמִּי חֲטָאָת מַעְוֵרִין בָּהֶם
 דְּמַתְּנִיפִין דְּקָאֻמֵּר דְּעוּלָה תַּקְרָב עוּלָה דִּהֶסֶם מַעְוֵרִין הֵן מַעְוֵרִין
 הַהֵלֵל וְהֵלֵא יִשְׁנָא כִּי גַמְרִי דְּקוּמוּסִים יִפְלוּ לַנְּדֵבָה הֵימֵן כִּי אִמֵּר
 סְקוּמִין גַּמְרִין שְׁאִין בְּזַמְשֻׁמְעוֹת לָשׁוֹן חֲטָאָת יוֹתֵר מִשְׁאֵר קִרְבָּנוֹת
 יִכָּא דְּלִמְרִי כִּי אִמֵּר לְחוּצָתִי נָמִי כִּמְפּוֹרֶשֶׁן כְּתַעְרֻבָּה הֵן יִכְלוּ לֵבֵן
 לֹל לַנְּדֵבָה ^א הֵימֵן כִּי אִמֵּר לְקִרְבָּנוֹת נִירוּמִי שְׁלֵא פִירַשׁ חֲטָאָת הֵן
 א' אֲבָל אִמֵּר לְנִירוּמִי גִירָדֵא שְׁלֵא הִזְכִּיר קִרְבָּנוֹת יוּכַל לִהְיֵא בְּכוּלָן
 לַנְּדֵבָה * שְׁהֵר יוּכַל לִהְיֵא בְּכוּלָן עוּלָה וְקִשָּׁה דִּא"כ כִּי אִמֵּר לְחוּצָתִי
 י מִהֵא תַנָּא כ' וְכִי * דִּהֲהוּא תַנָּא אִימֵר בְּנוֹן דְּקָאֻמֵּר לְחוּצָתִי
 ת' אִמֵּר * לֵהֵא יִשְׁנָא דִּלְכוּ לִים הַמְלָא בְּשִׁלְמָא לִפ' ^א ר"ת יִחָא
 י מִת וְהִיוּ מִמֵּת סְקוּמִין שְׁלֵא הִזְכִּיר עוּלָה לְחוּצָתִי אֲלֵא אִמֵּר
 מִר לְחוּצָתִי מִיָּמָא מֵן יִכְלוּ לִים הַמְלָא דִּמְא' הֵא דְּקָאֻמֵּר מִת וְהִיוּ
 י מְקוּמִסִּים אִמֵּרִי שְׁלֵא הִזְכִּיר בְּרִישָׁא דְּבִרְשָׁא אִימֵר לְחוּצָתִי
 ג כִּי אִמֵּר לְקִרְבָּנוֹת נִירוּמִי יִפְלוּ לַנְּדֵבָה: **אָמֵר** רַבָּא הָא דִּאֲמָר
 יֵישׁ מִן קָתָה הִזְבּוֹר וְאִמֵּר אֵלֹו לְחֲטָאָת וְהִשְׁאֵר לִשְׁאֵר נִירוּמִי לְעוּלָה
 אֵלֵא אִמֵּר * יִפְלוּ כּוּלָן לַנְּדֵבָה אֲלֵא יִצִּיא חֲזִין לְעוּלָה וְחֲזִין לְשִׁלְמִים
 ד' יוֹחָן דִּלְמֵר הִלֵּכָה בְּזוּר אֲזוּר ^א דִּךְ נִתְקַבְּלָה הֵהֱלֹכָה אֲלֵא
 מַעְוֵרִין בָּהֶן יִפְלוּ לַנְּדֵבָה דִּהֵא נָמִי מוֹתֵר נָדָר הוּא דְּכֹל קִרְבָּנוֹת
 מִיָּמָא מַעְוֵרִים בָּהֶן דּוּקָא דְּהִכִּי מִשְׁכַּחַת בְּעִלְמָא דְּמוֹתֵר חֲטָאָת
 מִן עֲטוֹל יוֹס (דף קא.) הוּא מְדַרְשׁ דְּרֵשׁ יְהוּדֵי עֲטוֹל הֵכָן אָסֵא הוּא
 מִן חֲטָאָת יִלְקָח בָּהֶם בְּזַמְהוּ וְהִבְשַׁר לְבַעֲלִים הַעוֹרוֹת לְכַהֲנִים וּלְפִי
 הַפְּסוּק הִיכָא שְׁהִפְרִישׁ מַעֲוֹת וְדִמִּי חֲטָאָת מַעְוֵרִין בָּהֶן:

לז א מיי פ"ה מהל' פסולי מוקדשין הל"ז: לח ב מיי שס הל' יג וע"ש בהשגות וצ"מ: לז ג מיי פ"ט מהל' מירות הל"ד:

פי' הרא"ש

רצה להביא טטאת בהמה
 יביא כו' [נולא] מכלא
 כמאן ירצה להביא כו'
 הטעות העוף אמר
 עולה העוף [דמריא]
 ולשם נפוח (לא) והפרשו
 אלף בהמה כו'
 להביא בהם אם תעשיר:
 תנא נזיר ויה' לחייבי קינן
 דמאי ליה מחייבים
 טעמא ועולה כמו נזיר:
 ולאפוקי מהא דתניא מי
 ליה מחייב טטאת כו'
 ה' מכל חייבי כריתות
 שביאינן על שנתון חטא
 ואמר הרי עלה
 והפרשי מעות ואמר אלו
 חטאי משמע לכל מה
 חטאי הוה שנתון חטא
 חטאת ועולה או דלמא
 לחובת טטאת אקמר או
 לחובת ועולה אקמר או
 שביעין קאמר. אטא יכול
 להביא כמלך חטאי
 בבלון עלה אלא בחציני
 חטאת ובחציני עלה
 דמכריבן דם דמי חטאת
 ודמי ועולה. ואם רוצה
 להביא בהם חטאת יקח
 חטאת אחריים ואמר
 דמי חטאת הם הרי טוב.
 ואם נמי עלה הם הרי הם
 מחוללין על מעות להביא
 ויקח בראשון חטאת
 ושנינה ועולה. וכן אם
 ירצה להביא מהם עלה
 עישך קר ואם רוצה להביא
 מהם חטאת ועולה יביא
 בהמות ואמר מה שיש
 במעות ולול דמי חטאת
 ויהי מחוללין על בהמה.
 ודמי עלה על בהמה.
 ולא נמי לאת דאמר' לעיל
 רצה להביא טטאת בהמה
 יביא עולת העוף יביא
 דהתם בפי דרוא בקאתא
 ושהתם על דבר א' באו.
 מהו ויהי על מעות סתומים
 כלומר רוצה מעות אלו
 סתומים ולא בירא אם
 לחטאת אם לעלוא או
 לשנינה כדפרי' לעיל כי
 המחל דלא ממירי דפוק
 לנרבה אלא היכא דאמר
 לחובת דבר אחי. ור' פי
 לאפוקי את דתניא דהי
 דתנא עליו אמתי' לית ליה
 חילקן הוא כחייבי
 קינן: אלא אמר לו
 חטאתי לעולתי ולשלמי
 מפרשי' הן ביון דהזכיר
 סם קרבן אלו גמירי
 סתומים פילו כדברא אל
 סתומים לגמירי כגון
 דאמר אלו חטאתי א
 לקרבנתי אלא אפי' אמר
 אלו חטאתי מפרשי' הם
 אלו קרבי סתומים אלא
 באלו לקרבנתי אבל
 לחובתי שי' במשפט שלשון
 סתומים דאדני בהם
 חובב וכל היכא שנופרשי
 חטאת ללא ממירי: ואמר
 רבא אם נפלמי נמי חטאת
 מבניין כגון שאמר אלו
 חטאתי.

(א) נראה ד"ל ולית ליה הא
דמניא בצרייתא אלא הרי הוא
מחייבי קנין: